

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5076-5079/2566

อัยการสูงสุดโจทก์ นางสาว ภ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 19, พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 84, พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 88, พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 97, พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19, พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 88, พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 97, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 151, ป.อ. มาตรา 157, ป.อ. มาตรา 161, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12, พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 123, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 29, พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 84

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 จะกำหนดให้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีและห้าปีก็ตาม แต่มีข้อบทบัญญัติที่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (3) (เดิม) และมาตรา 19 (4) (ที่แก้ไขใหม่) นอกจากนี้ หากคณะกรรมการ ป.ช.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงได้ ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 88 และมาตรา 84 (ที่แก้ไขใหม่) ที่บัญญัติว่า ภายใต้บังคับข้อบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยอายุความ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินห้าปีแล้ว ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นกระทำความผิดขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี เห็นได้ว่า ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 88 และมาตรา 84 (ที่แก้ไขใหม่) ต่างก็มีความมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์ของกฎหมายว่า แม้เป็นกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินสองปีหรือห้าปีแล้ว ก็ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นกระทำความผิดขึ้นไต่สวนได้ บทบัญญัติตามมาตรา 84 (ที่แก้ไขใหม่) ข้างต้น

หาให้อายุความตามประมวลกฎหมายอาญาไม่ ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจได้สวนข้อเท็จจริงและส่งรายงาน เอกสาร พร้อมความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีโดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องได้สวนมูลฟ้องตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 97 วรรคหนึ่ง เดิมและที่แก้ไขใหม่ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษา

คดีสำนวนนี้ เดิมศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกันกับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 5/2562 และ อท.(ผ) 6/2562 ของศาลชั้นต้น โดยให้เรียกจำเลยที่ 1 ถึงที่ 10 ในสำนวนที่หนึ่งว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 10 ตามลำดับ เรียกจำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ในสำนวนที่สองว่า จำเลยที่ 11 ถึงที่ 22 ตามลำดับ เรียกจำเลยที่ 1 ถึงที่ 5 ในสำนวนที่สามว่า จำเลยที่ 23 ถึงที่ 27 ตามลำดับ เรียกจำเลยในสำนวนที่สี่ว่า จำเลยที่ 28 เรียกจำเลยในสำนวนคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 5/2562 ของศาลชั้นต้น ว่า จำเลยที่ 29 เรียกจำเลยในสำนวนคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 6/2562 ของศาลชั้นต้น ว่า จำเลยที่ 30 แต่คดีสำหรับจำเลยที่ 29 และที่ 30 ยุติไปแล้วตามคำพิพากษาศาลล่าง คงขึ้นมาสู่ศาลฎีกาเฉพาะคดีสำนวนนี้ โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86, 91, 151, 157, 161 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 123 จำเลยที่ 1 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 5 จำเลยที่ 3 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 10 จำเลยที่ 4 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 8 จำเลยที่ 6 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 22 จำเลยที่ 7 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 28 จำเลยที่ 8 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 25 จำเลยที่ 10 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 26 จำเลยที่ 11 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 3 จำเลยที่ 12 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 4 จำเลยที่ 14 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 9 จำเลยที่ 15 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 7 จำเลยที่ 19 เป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ 23 จำเลยที่ 20 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 20 จำเลยที่ 23 เป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ 6 จำเลยที่ 24 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 11 จำเลยที่ 30 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 24 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 6/2560 ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ 13 เป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 8/2560 ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ 17 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 9/2560 ของศาลชั้นต้น และจำเลยที่ 27 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 7/2560 ของศาลชั้นต้น ขอให้รับโทษจำเลยที่ 1 ถึงที่ 4 ที่ 6 ถึงที่ 8 ที่ 10 ถึงที่ 12 ที่ 14 ที่ 15 ที่ 19 ที่ 20 ที่ 23 ที่ 24 และที่ 30 ต่อจากโทษคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 6/2560 ของศาลชั้นต้น นับโทษจำเลยที่ 13 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 8/2560 ของศาลชั้นต้น นับโทษจำเลยที่ 17 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 9/2560 ของศาลชั้นต้น และนับโทษจำเลยที่ 27 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 7/2560 ของศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสามสืบให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 1 ถึงที่ 4 ที่ 6 ถึงที่ 8 ที่ 10 ถึงที่ 15 ที่ 17 ที่ 19 ที่ 20 ที่ 23 ที่ 24 ที่ 27 และที่ 30 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้รับโทษต่อ ศาลชั้นต้น

พิพากษาว่า จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้อนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม), 157 (เดิม), 161 (เดิม) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 แต่ละสัญญาเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 และการกระทำ ของจำเลยที่ 1 ในการจัดซื้อจัดจ้างแต่ละสัญญาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรม เป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ลงโทษจำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 161 กระทง จำคุก 805 ปี และจำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม), 157 (เดิม), 161 (เดิม) ประกอบมาตรา 83 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลาย บท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 10 กระทง จำคุก 50 ปี แต่เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว ให้จำคุก 50 ปี ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) จำเลยที่ 11 ในฐานะผู้อนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง มีความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม), 157 (เดิม), 161 (เดิม) พระราชบัญญัติว่าด้วย ความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 แต่ละสัญญาเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 การกระทำ ของจำเลยที่ 11 ในการจัดซื้อจัดจ้างหลายสัญญาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุก กรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 166 กระทง จำคุก 830 ปี และจำเลยที่ 11 ในฐานะกรรมการเปิดซองสอบราคา มีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม), 157 (เดิม), 161 (เดิม) ประกอบมาตรา 83 แต่ละ สัญญาเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 การกระทำ ของจำเลยที่ 11 หลายสัญญาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทง ความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 15 กระทง จำคุก 75 ปี และจำเลยที่ 11 ในฐานะกรรมการตรวจการจ้าง ร่วมกันจัดซื้อจัดจ้างโดยมิชอบ มีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 (เดิม) ประกอบมาตรา 83 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 2 ปี รวม 20 กระทง จำคุก 40 ปี แต่เมื่อรวมโทษของจำเลยที่ 11 ทุกกระทงแล้วให้จำคุก 50 ปี ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) จำเลยที่ 12 ในฐานะผู้อนุมัติจัดซื้อจัดจ้างและกรรมการ เปิดซองสอบราคา ร่วมกันจัดซื้อจัดจ้างโดยมิชอบ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม), 157 (เดิม), 161 (เดิม) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 แต่ละสัญญา เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม

[illegible]

ลงโทษทุกกรรมเป็นกระตังความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระตังละ 2 ปี รวม 10 กระตัง จำคุก 20 ปี แต่เมื่อรวมโทษของจำเลยที่ 14 ทุกกระตังแล้วให้จำคุก 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) จำเลยที่ 15 ในฐานะกรรมการเปิดซองสอบราคา ร่วมกันจัดซื้อจัดจ้างโดยมิชอบ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม), 157 (เดิม), 161 (เดิม) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 แต่ละสัญญาเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 การกระทำของจำเลยที่ 15 หลายสัญญาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระตังความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระตังละ 5 ปี รวม 136 กระตัง จำคุก 680 ปี แต่เมื่อรวมโทษของจำเลยที่ 15 ทุกกระตังแล้วให้จำคุก 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) จำเลยที่ 23 ในฐานะกรรมการเปิดซองสอบราคา ร่วมกันจัดซื้อจัดจ้างโดยมิชอบ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม), 157 (เดิม), 161 (เดิม) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 แต่ละสัญญาเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 การกระทำของจำเลยที่ 23 หลายสัญญาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระตังความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระตังละ 5 ปี รวม 50 กระตัง จำคุก 250 ปี ในฐานะกรรมการตรวจการจ้าง ร่วมกันจัดซื้อจัดจ้างโดยมิชอบ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 (เดิม) ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 23 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระตังความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระตังละ 2 ปี รวม 6 กระตัง จำคุก 12 ปี แต่เมื่อรวมโทษของจำเลยที่ 23 ทุกกระตังแล้วให้จำคุก 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) จำเลยที่ 6 ถึงที่ 10 ที่ 18 ที่ 19 ที่ 21 ที่ 25 ที่ 29 และที่ 30 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86 แต่ละสัญญาเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 การกระทำของจำเลยที่ 6 ถึงที่ 10 ที่ 18 ที่ 19 ที่ 21 ที่ 25 ที่ 29 และที่ 30 หลายสัญญาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระตังความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ลงโทษจำเลยที่ 6 ถึงที่ 8 ที่ 10 ที่ 19 และที่ 30 จำคุกกระตังละ 3 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 6 รวม 28 กระตัง จำคุก 84 ปี 112 เดือน แต่เมื่อรวมโทษทุกกระตังแล้วให้จำคุกจำเลยที่ 6 มีกำหนด 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) จำเลยที่ 7 รวม 17 กระตัง จำคุก 51 ปี 68 เดือน แต่เมื่อรวมโทษทุกกระตังแล้วให้จำคุกจำเลยที่ 7 มีกำหนด 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) จำเลยที่ 8 รวม 3 กระตัง จำคุก 9 ปี 12 เดือน จำเลยที่ 10 รวม 5 กระตัง จำคุก 15 ปี 20 เดือน จำเลยที่ 19 รวม 4 กระตัง จำคุก 12 ปี 16 เดือน จำเลยที่ 30 รวม 9 กระตัง จำคุก 27 ปี 36 เดือน จำเลยที่ 9 ที่ 18 ที่

พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 การกระทำของจำเลยที่ 26 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ปรับกระหนงละ 100,000 บาท รวม 22 กระทง ปรับ 2,200,000 บาท และมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) ประกอบมาตรา 83, 86 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ปรับกระหนงละ 10,000 บาท รวม 2 กระทง ปรับ 20,000 บาท เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วให้ปรับจำเลยที่ 26 จำนวน 2,220,000 บาท จำเลยที่ 27 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 การกระทำของจำเลยที่ 27 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระหนงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 22 กระทง จำคุก 66 ปี 8 เดือน และมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) ประกอบมาตรา 83, 86 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระหนงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 2 กระทง จำคุก 6 ปี 8 เดือน เมื่อรวมโทษของจำเลยที่ 27 ทุกกระทงแล้วให้จำคุก 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) ให้นับโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 6/2560 ของศาลชั้นต้น นับโทษจำคุกจำเลยที่ 11 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 3 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 6/2560 ของศาลชั้นต้น นับโทษจำคุกจำเลยที่ 12 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 4 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 6/2560 ของศาลชั้นต้น นับโทษจำคุกจำเลยที่ 13 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 33 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 8/2560 ของศาลชั้นต้น นับโทษจำคุกจำเลยที่ 14 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 9 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 6/2560 ของศาลชั้นต้น นับโทษจำคุกจำเลยที่ 15 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 7 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 9/2560 (ที่ถูกลบ อท.(ผ) 6/2560) ของศาลชั้นต้น นับโทษจำคุกจำเลยที่ 20 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 20 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 6/2560 ของศาลชั้นต้น นับโทษจำคุกจำเลยที่ 23 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 6 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 6/2560 ของศาลชั้นต้น หากจำเลยที่ 9 ที่ 16 ที่ 18 ที่ 21 ที่ 25 ที่ 26 และที่ 29 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และมาตรา 29/1 ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ที่ 22 ที่ 24 และที่ 28 ข้อหาอื่นสำหรับจำเลยที่ 1 ที่ 6 ถึงที่ 21 ที่ 23 ที่ 25 ถึงที่ 27 ที่ 29 และที่ 30 ให้ยกฟ้อง โจทก์และจำเลยที่ 1 ที่ 7 ที่ 8 ที่ 9 ที่ 10 ที่ 11 ที่ 12 ที่ 13 ที่ 14 ที่ 15 ที่ 17 ที่ 18 ที่ 19 ที่ 20 ที่ 23 ที่ 25 ที่ 26 ที่ 27 และที่ 30 อุทธรณ์ ระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ จำเลยที่ 8 ที่ 11 ที่ 13 และที่ 30 ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบอนุญาตให้จำหน่ายคดีสำหรับจำเลยที่ 8 ที่

11 ที่ 13 และที่ 30 ออกจากสารบบความ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 และที่ 24 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 (เดิม) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 และที่ 24 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 และที่ 24 เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของจำเลยที่ 1 การกระทำความผิดอาจเกิดจากเกรงว่าจะได้รับผลกระทบต่องานหน้าที่ราชการ มีเหตุอันควรปรานี จึงลงโทษสถานเบา ลงโทษจำเลยที่ 2 ตามฟ้องข้อ 30, 72, 84, 91 จำคุกกระทงละ 1 ปี รวม 4 กระทง เป็นจำคุก 4 ปี ให้ยกฟ้องข้อ 83, 96 และข้อ 128 ลงโทษจำเลยที่ 3 ตามฟ้องข้อ 51, 103, 131, 132, 148, 149, 150, 170 จำคุกกระทงละ 1 ปี รวม 8 กระทง เป็นจำคุก 8 ปี ยกฟ้องข้อ 9, 13, 14, 65, 66, 95, 101, 112, 113, 118, 134, 146, 147 และข้อ 169 ลงโทษจำเลยที่ 4 ตามฟ้องข้อ 36 และข้อ 38 จำคุกกระทงละ 1 ปี รวม 2 กระทง จำคุก 2 ปี ยกฟ้องข้อ 2, 3, 11, 13, 14, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 49, 50, 73, 80, 95, 96, 97, 101, 102, 117, 123, 126, 133, 139 ลงโทษจำเลยที่ 24 ตามฟ้องข้อ 5, 6, 21, 24, 26, 27, 33, 39, 76, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 167, 168, 173, 174, 175 จำคุกกระทงละ 1 ปี รวม 20 กระทง เป็นจำคุก 20 ปี ยกฟ้องข้อ 32, 91, 108, 152, 166, 171 และ 172 จำเลยที่ 22 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 การกระทำของจำเลยที่ 22 แต่ละสัญญาเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 และการกระทำของจำเลยที่ 22 ในการจัดซื้อจัดจ้างหลายสัญญาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ลงโทษจำคุกกระทงละ 3 ปี 4 เดือน รวม 47 กระทง เป็นจำคุก 141 ปี 188 เดือน แต่เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วให้จำคุก 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) ลงโทษจำเลยที่ 18 รวม 13 กระทง ปรับ 1,300,000 บาท จำเลยที่ 19 รวม 3 กระทง จำคุก 9 ปี 12 เดือน ลงโทษจำเลยที่ 23 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 31 กระทง เป็นจำคุก 155 ปี และตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 (เดิม) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 รวม 3 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี รวมจำคุก 161 ปี แต่เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วให้จำคุก 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) ยกฟ้องจำเลยที่ 23 ตามฟ้องข้อ 5, 6, 12, 17, 20, 22, 24, 36, 38, 52, 72, 81, 93, 94, 107, 139, 140, 144, 171, 172, 173, 175 ให้ยกฟ้องจำเลยที่ 1 ที่ 11 ถึงที่ 15 และที่ 23 ในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปลอมเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 161 และยกคำขอให้นับโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 11 ที่ 12 ที่ 14 ที่ 15 ที่ 20 ที่ 23 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 6/2560 ของศาลชั้นต้น ยกคำขอนับโทษจำคุกจำเลยที่ 13 ต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท.(ผ) 8/2560 ของศาลชั้นต้น ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 17 นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกาในส่วนของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ที่ 17 ที่ 24 และที่ 28 โดยอัยการสูงสุดรับรองให้โจทก์ฎีกา และจำเลยที่ 2 ที่ 22 และที่ 24 ฎีกา ศาลฎีกา

วินิจฉัยว่า ที่จำเลยที่ 22 ฎีกาเรื่องอำนาจฟ้องว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินกล่าวหาจำเลยที่ 1 ที่ 4 ที่ 11 ที่ 12 ที่ 14 และที่ 15 หลังพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินสองปีและห้าปีแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจรับข้อกล่าวหาดังกล่าวไว้พิจารณา เนื่องจากล่วงเลยระยะเวลา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 84 เดิมและที่แก้ไขใหม่ นั้น แม้พระราชบัญญัติดังกล่าวจะกำหนดให้กล่าวหาต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีและห้าปีก็ตาม แต่มีใช้บทบัญญัติที่เป็นการตัดอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ใน การยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้อกัน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (3) (เดิม) และมาตรา 19 (4) (ที่แก้ไข ใหม่) นอกจากนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็มีอำนาจไต่สวน ข้อเท็จจริงได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 88 และตามมาตรา 84 (ที่แก้ไขใหม่) บัญญัติว่า ภายใต้อำนาจของบทบัญญัติ แห่งกฎหมายว่าด้วยอายุความ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง ได้พ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินห้าปีแล้ว ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยก คำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มิเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นกระทำความผิดขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วแต่กรณี เห็นได้ว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 88 และมาตรา 84 (ที่แก้ไขใหม่) ดังกล่าว ต่างก็มีความมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์ของกฎหมายว่า แม้เป็นกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินสองปีหรือห้าปีแล้ว ก็ไม่เป็นการตัดอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มิเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นกระทำความผิดขึ้นไต่สวนได้ บทบัญญัติตามมาตรา 84 (ที่แก้ไขใหม่) ข้างต้น หาใช่อายุความตามประมวลกฎหมายอาญาไม่ ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจไต่สวน ข้อเท็จจริงและส่งรายงาน เอกสาร พร้อมความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลที่ มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีโดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการ สอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดย ไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 97 วรรคหนึ่ง เดิมและที่แก้ไขใหม่ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง พิพากษาแก้ เป็นว่า ให้จำคุกจำเลยที่ 22 กระทั่ง 3 ปี 4 เดือน รวม 9 กระทั่ง จำคุก 27 ปี 36 เดือน ให้ยกฟ้อง โจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 ที่ 16 และที่ 24 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

รัชพงศ์ วิสุทธิสังวร · อนุสรณ์ ศรีเมนต์ · วิชัย ช่างหัวหน้า

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5076-5079/2566>